

OŚ. 7624-1-26/2011.2016

DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach
zgody na realizację przedsięwzięcia

Na podstawie art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98 poz. 1071 j.t.), art. 37, art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 60, art. 71 ust. 1 i ust.2 pkt 2, art. 72 ust. 1 pkt 4, ust. 3, ust. 4, ust. 6, art. 73, art. 74 ust. 1 pkt. 2, 3, 5 i 6, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 84, art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i ust.3, art. 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227) w związku z § 3 ust. 1 pkt 40, lit. a Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397) po rozpatrzeniu wniosku Firmy Handlowej „DAMAR” Danuta Idzik z siedzibą Czyżew 58, 09-540 Sanniki w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyniński, województwo mazowieckie

STWIERDZAM

że dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyniński, województwo mazowieckie **brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko**

i
ustalam

warunki środowiskowe zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyniński, województwo mazowieckie na obszarze o powierzchni 11 298 m² na działce o numerze ewidencyjnym 118/2.

Ia. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia

Eksploatacja kruszywa naturalnego – piasku – ze złoża „BARCIK VI”, udokumentowanego w granicach działki o nr ew. 118/2, stanowiącej własność Danuty i Ryszarda małż. Idzik. W/w grunty położone są w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki. Całkowita powierzchnia złoża BARCIK VI wynosi 11298 m². Eksploatacja będzie prowadzona w granicach obszaru górniczego „BARCIK VI” o powierzchni 11298 m².

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1379) projektowana inwestycja – eksploatacja złoża piasku – należy do mogących znacząco oddziaływać na środowisko (odległość nie większa niż 0,5 km od innych obszarów górniczych ustanowionych dla wydobywania kopalin metodą odkrywkową),

dla których obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko może lecz nie musi być wymagany. Przedsiębiorca przewiduje eksploatację całych zasobów przemysłowych złoża w ilości około 73 tys. ton w ciągu 4 lat.

Obszar udokumentowanego złoża stanowią grunty orne klasy VI. Od południa, północy i wschodu obszar złoża graniczy z gruntami innych właścicieli, od zachodu granica złoża przebiega w odległości około 50 m od pasa drogi powiatowej nr 1455W Czyżew – Nowe Budy (dz. nr ew. 392 w m. Barcik), która dalej ma połączenie z drogą wojewódzką nr „577” Łąck – Gąbin – Sanniki – Ruszki. Większe miejscowości w tym rejonie to Gąbin – położony w odległości około 8 km na NW oraz Sanniki – w odległości około 5 km na południe.

Wniosek został poprzedzony uzyskaniem decyzji Starosty Gostynińskiego z dnia 28.09.2010 r., za znak: RLO.751-36/10, udzielającej Pani Danucie Idzik prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa „DAMAR”, koncesję na poszukiwanie i rozpoznanie złoża kopaliny pospolitej – kruszywa naturalnego na części działki i nr ew. 118/2 o powierzchni 1,0952 ha położonej w m. Barcik Stary, gm. Sanniki.

Ib. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Ustala się następujące warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia:

- I.b.1. Celem zminimalizowania uciążliwości dla terenów zamieszkałych (dz. nr ew. 121/3 w m. Barcik) należy:
- usytuować drogę dojazdową do zakładu górniczego w możliwie najdalszej odległości od zabudowanej dz. nr ew. 121/3 w m. Barcik, tj. przy granicy z niezabudowaną dz. nr ew. 117/2 w m. Barcik,
 - usytuować zakład górniczy w odległości min 70 m licząc od pasa drogi powiatowej nr 1455W Czyżew – Nowe Budy (dz. nr ew. 392 w m. Barcik),
- I.b.2. Należy stosować sprzęt i urządzenia gwarantujące dotrzymanie wartości dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej,
- I.b.3. W celu ograniczenia uciążliwości akustycznej oraz zanieczyszczenia powietrza związanej z prowadzonymi pracami górniczymi należy:
- dokonywać okresowych przeglądów technicznych spycharek i koparek,
 - paliwa wykorzystywane na potrzeby koparek, spycharek i pojazdów transportujących winny spełniać normy, w tym w szczególności w zakresie zawartości siarki,
- I.b.4. Należy dobrać typ oraz rodzaj maszyn i sprzętu wykorzystywanego w trakcie realizacji i eksploatacji inwestycji, tak aby w jak największym stopniu ograniczyć zasięg negatywnego oddziaływania w zakresie drgań i wibracji,
- I.b.5. Wjazd na teren inwestycji będzie się odbywał z drogi powiatowej Czyżew – Nowe Budy o nawierzchni bitumicznej poprzez utworzony wjazd na działkę,
- I.b.6. Odpady powstające w trakcie realizacji i eksploatacji inwestycji należy segregować i gromadzić w przeznaczonych do tego pojemnikach oraz regularnie wywozić z placu budowy. Odpady niebezpieczne jakie mogą powstać należy segregować i oddzielać od odpadów obojętnych i innych niż obojętne celem wywozu przez wyspecjalizowane firmy zajmujące się ich zagospodarowaniem,
- I.b.7. Praca zakładu górniczego odbywać się będzie w ciągu pracy dziennej. Uwzględniając charakterystykę przedmiotowego przedsięwzięcia oraz odległość

od terenów chronionych akustycznie, która wynosi nie mniej niż 1 km, stwierdza się, że dotrzymane zostaną standardy jakości środowiska w porze dziennej. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w treści Karty i projektu prac geologicznych, inwestor nie przewiduje eksploatacji odkrywki w porze nocnej, a także pracę maszyn zapewniających uzyskanie i załadowanie urobku. Transport kopaliny w wyrobisku oraz nakładu na jego obrzeżach odbywać się będzie po drogach tymczasowych. Transport kopaliny poza wyrobiskiem do odbiorców odbywać się będzie najpierw po drodze kopalnianej w obrębie własnej działki, a następnie drogą publiczną. Kruszywo transportowane będzie typowymi samochodami ciężarowymi dopuszczonymi do ruchu drogowego. Może okresowo wystąpić nieznaczne zwiększenie natężenia ruchu o ok. 3 przejazdy samochodu na godzinę. Transport kopaliny drogami publicznymi do odbiorców nie powoduje powstania uciążliwej emisji pyłów.

- I.b.8. Teren zakładu górniczego należy oznakować tablicami informacyjnymi na których zamieszczone zostaną informacje o zakazie wstępu osób nieupoważnionych,
- I.b.9. Zakład górniczy należy wyposażyć w sorbenty przystosowane do likwidacji wycieków substancji ropopochodnych,
- I.b.10. Tankowanie wszystkich pojazdów i maszyn pracujących na terenie złoża należy prowadzić wyłącznie poza terenem kopalni,
- I.b.11. Ew. powstające ścieki bytowe, zgromadzone w kontenerze należy kierować do oczyszczalni ścieków,
- I.b.12. Eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia wiązać się będzie z niezorganizowaną emisją substancji zanieczyszczających do powietrza, pochodzących ze spalania paliw w silnikach pojazdów poruszających się po terenie planowanej inwestycji. Ponadto, źródłem emisji pyłu będzie także sam proces eksploatacji wyrobiska. Naturalnym ekranem dla propagacji substancji zanieczyszczających atmosferę, będą ściany wyrobiska i skarpy nakładu glebowego. Z uwagi na powyższe, emisja pyłów z procesów eksploatacji i transportu kruszywa będzie bardzo niewielka, a jej oddziaływania na środowisko pomijalnie małe. Ponadto, w trakcie transportu naczepy pojazdów ciężarowych przykrywane będą plandekami, a w przypadku wystąpienia niezorganizowanej emisji pyłów w warunkach bezdeszczowej pogody i wysokich temperaturach powietrza, drogi przedsiębiorcy i drogi transportu kruszywa w rejonie złoża będą zraszane wodą. Biorąc powyższe pod uwagę, nie przewiduje się by eksploatacja kruszywa i procesy temu towarzyszące powodowały przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji, a w szczególności pyłów w powietrzu. Złoże jest suche, więc podczas wydobycia kopaliny nie zostaną naruszone wody gruntowe. W obrębie złoża inwestor nie zamierza wykonywać bieżących napraw maszyn i pojazdów, ani określonego ich serwisowania,
- I.b.13. W przypadku stwierdzenia kolonii lęgowych jaskółki brzegówki (nory w skarpach wyrobisk), należy wstrzymać prace wydobywcze w tym rejonie tj. w promieniu co najmniej 50 m lub w strefie innej, wyznaczonej przez ornitologa i wznowić prace dopiero po 15 października,
- I.b.14. W przypadku konieczności zniszczenia stanowiska kocanek piaskowych stwierdzonych na terenie przedsięwzięcia, osobniki tego gatunku należy przenieść poza teren przyszłego wyrobiska na stanowisko tożsame siedliskowo, w sposób zapewniający przetrwanie osobników, po uzyskaniu stosownego zezwolenia i uzgodnienia z właścicielem innej nieruchomości; w celu uniknięcia zniszczenia stanowiska tego gatunku można wyznaczyć na tym terenie szerszy pas ochronny

- i wprowadzić zakaz zwałowania na tym terenie nadkładu,
- I.b.15. Wszelkie prace powinny być prowadzone w miarę możliwości sukcesywnie, tak by istniała możliwość przemieszczania się zwierząt poza obręb przyszłego wyrobiska; w przypadku prac w rejonie stwierdzonych stanowisk chronionych gatunków zwierząt (dwa gatunki jaszczurek oraz płazy), powinny być one poprzedzone przeniesieniem osobników poza obręb przyszłego wyrobiska, po uzyskaniu stosownego zezwolenia,
- I.b.16. Rzędna dna wyrobiska eksploatacyjnego nie może zostać poprowadzona poniżej rzędnej ustalonej w projekcie zagospodarowania złoża,
- I.b.17. W celu ochrony terenów przyległych do złoża należy przewidzieć zachowanie pasów ochronnych zgodnych z normą PN-G-02100 „Szerokość pasów ochronnych wyrobisk odkrywkowych”. Złoże eksploatowane będzie częściowo bez pasów ochronnych jedynie w przypadku gdy przedsiębiorca posiadać będzie prawo własności do sąsiadujących nieruchomości gruntowych,
- I.b.18. Rekultywację wyeksploatowanego złoża należy prowadzić w kierunku leśnym lub leśno-rolnym, (preferowany kierunek leśny z zachowaniem istniejącej niwelety terenu) przy czym należy dokonać nasadzeń drzew i krzewów gatunkami rodzimymi, dostosowanymi do lokalnych warunków siedliskowych. Materiałem nasadzeniowym powinny być drzewa i krzewy z dobrze wykształconym systemem korzeniowym.

I.c. Wymagania dotyczące środowiska niezbędne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 03 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 roku Nr 199, poz. 1227 ze zm.).

Ustala się, iż w koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz. U. Nr 163, poz. 981) należy uwzględnić następujące wymagania dotyczące ochrony środowiska:

- I.c.1. Drogi technologiczne w wyrobisku górniczym należy przesuwać w miarę postępu robót przygotowawczych i prac eksploatacyjnych oraz utrzymywać w odpowiednim stanie technicznym,
- I.c.2. Nadkład należy sukcesywnie usuwać i składować w miarę postępu eksploatacji na tymczasowych zwałowiskach w zasięgu terenu górniczego zachowując następujące parametry zwałowisk:
- szerokość przyzmy zwałowisk ok. 5,0 -10,0 m,
 - wysokość zwałowisk ok. 2,5 - 5,0 m,
 - kąt nachylenia zwałowisk ok. 50°,
- I.c.3. Eksploatację kopaliny należy prowadzić metodą odkrywkową, systemem przedsięwzięciem z zachowaniem bezpiecznego nachylenia złoża stałego wyrobiska pod kątem 35° z możliwością jedynie eksploatacji złoża o miąższości 7,3 m. Eksploatacja złoża w spągu o miąższości 3,5-3,9 m będzie możliwa do wydobywania po udokumentowaniu i eksploatacji złoża kruszywa na działkach przyległych bezpośrednio od północy i południa, tj. dz. o nr ew. 117/2.
- I.c.4. Przez cały okres eksploatacji utrzymywać drogi dojazdowe wraz ze zjazdem do kopalni w dobrym stanie technicznym, umożliwiającym płynność ruchu i zapobiegającym nadmiernemu pyleniu. W okresach suchych i wietrznych drogi wywozu zraszać wodą.
- I.c.5. Odspojoną kopalinę należy odkładać na przyzmy o maksymalnej wysokości 5 m i nachyleniu skarp nieprzekraczającym 55°,

- I.c.6. Nachylenie skarp ostatecznych czyli stałych wyrobisk, przewidzianych do pozostawienia i stabilizacji biologicznej, należy utrzymywać przy znacznie mniejszym kącie nachylenia, wynoszącym ok. 35° w warstwie suchej oraz ok. 27° w warstwie zawodnionej,
- I.c.7. Po zakończeniu eksploatacji należy przeprowadzić rekultywację obszaru górniczego w kierunku leśnym lub leśno-rolnym (preferowany kierunek leśny z zachowaniem istniejącej niwelety terenu) przy pomocy mas ziemnych pochodzących z nadkładu wyrobiska eksploatacyjnego, poprzez realizację nasadzeń. Podczas prowadzenia prac należy stworzyć dogodne warunki siedliskowe dla roślin i zwierząt, w tym celu należy:
- przewidzieć wyrównanie i złagodzenie skarp zarówno terenu suchego, jak i brzegów wyrobiska, masami ziemnymi pochodzącymi z nadkładu; brzegi wyrobisk suchych należy złagodzić w sposób umożliwiający swobodne przemieszczanie się zwierząt.
 - wprowadzić nasadzenia drzew i krzewów gatunków rodzimych, przystosowanych do lokalnych warunków klimatycznych, o dobrze wykształconym systemie korzeniowym; skład gatunkowy lądowych zbiorowisk roślinnych powinien być zbliżony do składu pobliskich kompleksów leśnych; na złagodzonych skarpach wyrobisk suchych możliwe wprowadzenie roślinności trawiastej i krzewiastej; wśród gatunków nasadzeniowych należy uwzględnić kruszynę pospolitą.

I.d. Wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii.

Przedsięwzięcie nie zalicza się do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

I.e. Wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Z uwagi na położenie planowanego przedsięwzięcia i strefę jego oddziaływania nie zachodzi obawa transgranicznego oddziaływania na środowisko. Planowana kopalnia kruszywa naturalnego we wszystkich fazach (realizacji, eksploatacji i zakończenia działalności) będzie miała charakter lokalny, co tym samym wyklucza jej ewentualne transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Także przyjęte rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne powinny zapewnić wyeliminowanie szkodliwego oddziaływania na środowisko poza terenem planowanej inwestycji

II.a. Potrzeba monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w zakresie ochrony przyrody.

W ramach nadzoru herpetologicznego funkcjonowania kopalni, należy wykonać co najmniej dwie kontrole terenu inwestycji w okresie wiosennej migracji zwierząt (płazów i gadów). W przypadku stwierdzenia migrujących zwierząt w obrębie ww. obiektów należy wykonać dodatkowo 4 kontrole w krótkich odstępach czasu, w celu bliższego określenia szlaków migracji i jej intensywności oraz ryzyka uwięzienia zwierząt w ww. obiektach, jak również wykonać na podstawie uzyskanych danych ogrodzenie ochronno-naprowadzające wzdłuż/wokół ww. obiektów, pełne lub o oczkach siatki nieprzekraczających 5 mm, o następujących parametrach: o wysokości co najmniej

50 cm, z odgięciem górnej (co najmniej pięciocentymetrowej) krawędzi pod kątem 45° - 90° oraz zakopaną na co najmniej 10 cm dolną krawędzią; zakończenie ogrodzenia powinno mieć kształt litery „u”. Ogrodzenie to należy zaopatrzyć w pułapki na migrujące zwierzęta (wkopane wzdłuż ogrodzenia pojemniki przechwytyjące migrujące osobniki); należy dokonywać systematycznych kontroli i wybierania zgromadzonych przy ogrodzeniach i w pułapkach zwierząt, a także kontroli szczelności i stabilności ogrodzeń oraz czyszczenia terenu przy tych ogrodzeniach; znalezione osobniki należy przenosić do odpowiednich siedlisk zastępczych.

III. Nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania, o których mowa a art. 72 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 03 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 roku Nr 199,poz.1227 ze zm.).

Jedynie w przypadku wykonywania działalności pogarszającej stan środowiska, zostaną podjęte odpowiednie decyzje nakazujące wstrzymanie takiej działalności do czasu zainstalowania urządzeń lub wykonywania innych czynności zabezpieczających środowisko bądź sporządzenia analizy porealizacyjnej w zakresie rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku bądź zmian stateczności zabudowy w sąsiedztwie.

Integralną częścią niniejszej decyzji jest załącznik nr 1: Charakterystyka przedsięwzięcia.

Uzasadnienie

W dniu 22. 12. 2010 r. na wniosek Firmy Handlowej „DAMAR” Danuta Idzik z siedzibą Czyżew 58, 09-540 Sanniki wszczęto postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyniński, województwo mazowieckie.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zgodnie § 3 ust. 1 pkt 40, lit. a Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397) a więc zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko.

Wójt Gminy Sanniki zwrócił się z prośbą o wydanie opinii w sprawie potrzeby przeprowadzenia oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gostyninie. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gostyninie pismem PPIS/ZNS-712-01/04/ASK/50/2011 z dnia 10. 01. 2011 r. wyraził opinię o braku potrzeby przeprowadzenia oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie postanowieniem WOOS-II.4240.67.2011.JC z dnia 18. 01. 2011 r. wyraził opinię, że dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyniński, województwo mazowieckie konieczne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko.

Z treści karty informacyjnej przedsięwzięcia dołączonej do wniosku o wydanie decyzji

o środowiskowych uwarunkowaniach wynika, że eksploatacja kopaliny prowadzona będzie w warstwie suchej odkrywkowo, systemem stokowo-wgłębnym, dwoma piętrami wydobywczymi z jednego poziomu eksploatacyjnego przy użyciu koparek i ładowarek. Przewiduje się głębokość eksploatacji docelowo wyniesie 12 m p.p.t. z możliwością zwiększenia po zweryfikowaniu występowania głębokości spągu złoża, natomiast zakładana wielkość wydobycia to ok. 15 tys. ton rocznie. W wyniku eksploatacji zostanie przekształcony obszar stanowiący grunty orne klasy VI o łącznej powierzchni ok. 1,1 ha. Wydobyta kopalina nie będzie poddawana przeróbce mechanicznej. Technologia wydobycia nie przewiduje ingerencji w reżim wód podziemnych. Eksploatacja kopaliny nie przyczyni się do obniżania zwierciadła wód podziemnych, ani nie będzie stanowić zagrożenia dla cieków powierzchniowych. Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze w zakresie emisji hałasu, pyłu i spalin - zgodnie z przyjętym systemem wydobycia zostanie ograniczone.

Na podstawie otrzymanych informacji oraz opinii w/w organów uwzględniając kryteria zawarte zapisu § 3 ust. 1 pkt 40 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397), biorąc pod uwagę rodzaj przedsięwzięcia i jego skalę, Wójt uznał, że planowana inwestycja nie spowoduje zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi.

Pod uwagę brano czy planowane przedsięwzięcie spełnia łącznie uwarunkowania zawarte w powyższym akcie prawnym. Uznano, że inwestycja na etapie realizacji i użytkowania nie wpłynie negatywnie na stan środowiska i nie będzie stanowiła zagrożenia dla zdrowia ludzi. Stwierdzono, że wszystkie uwarunkowania są spełnione, tzn. że planowane przedsięwzięcie pewnych uwarunkowań nie dotyczy, czy to z uwagi na lokalizację przedsięwzięcia lub jego charakter, lub planowane przedsięwzięcie nie stanowi zagrożenia dla środowiska przyrodniczego. Po zapoznaniu się z opiniami organów uzgadniających oraz po dogłębnej analizie wniosku Postanowieniem OŚ. 7624-25-5/2011 z dnia 02. 02. 2011 r. Wójt Gminy Sanniki odstąpił od obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyniński, województwo mazowieckie.

Na etapie prowadzonego postępowania właściciele sąsiadującej działki nr ew. 121/3 w Barciku Starym złożyli pismo dotyczące przedmiotowej inwestycji wskazując na niedogodności wynikające z bliskiego usytuowania ich budynku mieszkalnego i kopalni. Niedogodności te mają być zniwelowane poprzez wyznaczenie trasy przejazdu pojazdów przewożących kopalinę w maksymalnej odległości od zabudowań sąsiadujących, oraz ograniczenie prędkości ich przejazdu w celu zminimalizowania powstałego hałasu oraz drgań.

W dniu 17. 02. 2011. r. Wójt Gminy Sanniki wydał Decyzję znak OŚ. 7624-1-4/2011 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyniński, województwo mazowieckie. W dniu 09. 03. 2011 r. strony wniosły odwołanie od przedmiotowej decyzji. Odwołanie wraz z kompletem dokumentów zgodnie z art. 133 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. „Kodeks Postępowania Administracyjnego” (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 j. t. ze zm.) przekazano w dniu 09. 03. 2011 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku Decyzją znak KO 380 / 4160 / 12 / 11 z dnia 14 04. 2011 r. uchyliło w całości zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. W dniu 13. 05. 2011 r. zawiadomiono strony o toczącym się nadal postępowaniu oraz informację o tym wywieszono na tablicy ogłoszeń Urzędu

Gminy w Sannikach, umieszczono na stronie <http://www.sanniki.bip.org.pl> (Biuletyn Informacji Publicznej), przekazano Sołtysowi wsi Barcik Stary celem powiadomienia mieszkańców w sposób zwyczajowo przyjęty (tablica ogłoszeń, kartki do mieszkańców). Usunięto również braki formalne podniesione w w/w decyzji SKO. W toczącym się postępowaniu analizowano opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie znak WOOS-II.4240.67.2011.JC z dnia 18. 01. 2011 r., że dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyński, województwo mazowieckie konieczne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gostyninie znak PPIS/ZNS-712-01/04/ASK/50/2011 z dnia 10. 01. 2011 r. o braku potrzeby przeprowadzenia oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Postanowieniem OŚ. 7624-1-9/2011 z dnia 06. 06. 2011 r. Wójt Gminy Sanniki ponownie odstąpił od obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyński, województwo mazowieckie.

Na wydane postanowienie właściciele sąsiadującej działki nr ew. 121/3 w Barciku Starym w ustawowo zachowanym terminie złożyli zażalenie. Żalący się wskazali, że składają protest co do planowanej inwestycji. Twierdzą, iż w sprawie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko są dwie różne opinie, tj. Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wyraził opinię, że konieczne jest dokonanie takiej oceny, natomiast Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gostyninie stwierdził, że takiej potrzeby nie ma. Nie jest prawdą brak ingerencji kopalni w środowisko i ludzi, gdyż przy kopalni mieszkają dwie rodziny z dziećmi w budynku piętrowym, który to budynek narażony jest na różne wstrząsy powstałe podczas wydobywania piasku i jego transportu. Inwestor posiada już kopalnię obok planowanej i nie zabezpieczył ochrony środowiska i ludzi - kopalnia ta jest już zamknięta, ale pozostaje nadal niezabezpieczona; przy nowej inwestycji sytuacja ta może się powtórzyć. Dla Żalących się niewiadomym pozostaje, dlaczego w przypadku dwóch różnych opinii w zakresie potrzeby dokonania oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, Wójt uznał, że taka ocena jest niepotrzebna. W takiej sytuacji, powinno się uwzględniać najpierw dobro ludzi mieszkających w pobliżu planowanego przedsięwzięcia. Ponadto, organ wskazał, że niedogodności związane z powstałą kopalnią mają być zniwelowane poprzez wyznaczenie trasy przejazdu pojazdów oraz ich prędkości. Jednak inwestor już sobie wyznaczył taką trasę w odległości 10 m od budynku i nie chce jej zmienić.

Organ nie uwzględnił żądania strony zgodnie z art. 132 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. „Kodeks Postępowania Administracyjnego” (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 j. t. ze zm.). Zażalenie wraz z kompletem dokumentów zgodnie z art. 133 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. „Kodeks Postępowania Administracyjnego” (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 j. t. ze zm.) przekazano w dniu 04. 07. 2011 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku Decyzją znak KO 920/4160/37/11 z dnia 27 07. 2011 r. uchyliło w całości zaskarżone postanowienie i umorzyło postępowanie pierwszej instancji w całości w zakresie wydania postanowienia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Kolegium po przeanalizowaniu całości dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy uznało, że należy uchylić w całości zaskarżone postanowienie i umorzyć w całości postępowanie pierwszej instancji w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

W spornej sprawie organ I instancji wydał już bowiem wcześniej postanowienie w tym przedmiocie. Postanowieniem znak: OŚ. 7624-25-5/2011 z dnia 2 lutego 2011 r. działający z upoważnienia Wójta Gminy Sanniki, Zastępca Wójta Gminy odstąpił od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla inwestycji polegającej na eksploatacji kopaliny - piasku ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2, położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gmina Sanniki, powiat gostyński, województwo mazowieckie.

Postanowienie to zostało wydane w toku prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację wnioskowanego przedsięwzięcia. Podstawą prawną wydanego uprzednio postanowienia był art. 60, art. 63 i art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r., Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.) Jak wynika z akt sprawy, postanowienie to nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron postępowania, a więc uzyskało status prawomocności.

Konsekwencją powyższego jest fakt, że postanowienie to znajduje się w obrocie prawnym, wywołuje skutki prawne i wiąże zarówno strony postępowania jak i organy administracji publicznej.

Wydawanie ponownie postanowienia w tej samej sprawie, dotyczącego tego samego przedmiotu jest działaniem nieuprawnionym i stanowi przypadek res iudicata. W sytuacji uprawomocnienia się takiego postanowienia, zachodziłaby przesłanka do stwierdzenia nieważności takiego orzeczenia na podstawie art. 156 §1 pkt 3 K.p.a. Organ wyższego stopnia wskazuje, że na skutek wydanej przez siebie decyzji kasacyjnej znak: KO 380 / 4160 / 12 /11 z dnia 14 kwietnia 2011 r. uchylona została w całości decyzja znak: OŚ. 7624-1-4/2011 z dnia 17 lutego 2011 r. Wójta Gminy Sanniki o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, a sprawa została przekazana do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Oznacza to, że w wyniku uzupełnienia postępowania dowodowego we wskazanym przez Kolegium zakresie, Wójt Gminy Sanniki winien wydać ponownie tzw. decyzję środowiskową, a nie postanowienie dotyczące obowiązku oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

A zatem należy stwierdzić, że postępowanie w sprawie stało się bezprzedmiotowe.

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza brak któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, co oznacza, że nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę poprzez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka bezprzedmiotowości postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, a może powstać także w czasie trwania postępowania, a zatem w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym. Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Skoro bowiem organ I instancji orzekł już w przedmiocie obowiązku oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a postanowienie to stało się ostateczne, to ponowne orzekanie w tym zakresie stało się zbędne.

Postępowanie w tej sprawie stało się bezprzedmiotowe i jako takie podlega umorzeniu. Z tego też powodu, zarzuty podniesione w zażaleniu pozostają bezprzedmiotowe. W dniu 08. 08. 2011 r. strony postępowania i właściciele działki nr ew. 121/3 w m. Barcik zwrócili się o pomoc do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku o wnikliwe rozpatrzenie odwołań o wydanie decyzji na przedsięwzięcie polegające na otwarciu kopaliny piasku przy ich budynku mieszkalnym i gospodarstwie rolnym. Twierdzą, iż swoje uzasadnienia oraz obawy przedstawili już w pismach do Urzędu Gminy i Kolegium Odwoławczego w Płocku. Kolegium Odwoławcze pismem z dn. 14.04.2011 KO 380/4160/12/11 uchyliło w całości

zaskarżoną decyzję Urzędu Gminy i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia, dopatrując się wielu nieprawidłowości w decyzji Gminy. Po tej decyzji Urząd Gminy nic innego nie zrobił, aby ich uchronić przed rozkopaniem dołów przy ich gospodarstwie, tylko wydał decyzję o braku potrzeby przeprowadzenia oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, nie licząc się z ich protestami i z tym że muszą tam mieszkać. Dziwne jest bardzo że przy wydawaniu tak ważnej decyzji o otwarciu kopaliny nikt nie zobaczy jak to jest usytuowane i czy nie będzie to ingerencją w życie mieszkańców. Twierdzą, iż po otwarciu tej kopalni ich gospodarstwo całkowicie straci wartość. Dn. 29.06.2011 r. złożyli odwołanie od decyzji Urzędu Gminy do Kolegium Odwoławczego w Płocku. Pismo OŚ 7624-1-6/10/11. Pismo datowane było z 06. 06. 2011 r. dostarczono nam je 28. 06. 2011 r. po terminie ustawowym aby nie można było złożyć odwołania, ale po wyjaśnieniach z naszej strony dostaliśmy postanowienie z Kolegium - pismo KO 920/4160/37/11 - że uchyla się w całości zaskarżone postanowienie i obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia. Ponadto twierdzą, iż nie wiedzą czy postępowanie Urzędu Gminy z dostarczeniem pisma po terminie miało wpływ na Szanowane Kolegium w Płocku. Stanowczo nie zgadzają się z tym postanowieniem. Proszą aby wzięto pod uwagę decyzję Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie - pismo z dn. 18. 01. 2011 r WOŚ.H.4240.67.2011. JC konieczne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko.

Proszą także o zwrócenie uwagi na fakt, że mieszkają tam ludzie i kopalnia ta byłaby w środku wsi. Proszą Szanowny Sąd Administracyjny w Warszawie o pomoc i zaniechanie pomysłu otwarcia kopalni piasku przy ich budynku zamieszkałym przez 2 rodziny z dziećmi od pokoleń. Pytają, czy teraz wszystko to mają stracić, bo jakiś inwestor chce się wzbogacić ich kosztem.

Wójt Gminy Sanniki nie otrzymał odpowiedzi na wniesione odwołanie, lecz otrzymał postanowienie sygn. akt. IV SA/Wa 1537/11 z dnia 21 maja 2012 r., w którym Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2012 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy skarg na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku z dnia 27 lipca 2011 r. nr KO 920/4160/37/11 w przedmiocie umorzenia postępowania postanowił odrzucić skargę skarżących (niebędących stronami postępowania), uzasadniając, iż:

Dnia 9 sierpnia 2011 r. (data stempla pocztowego) Skarżący (niebędący stronami postępowania) wnieśli do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargi na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku z dnia 27 lipca 2011 r. w przedmiocie umorzenia postępowania w zakresie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Skargi podlegają odrzuceniu z uwagi na nieuiszczenie wpisu sądowego od skarg.

Zgodnie z art. 230 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2012 r., poz. 270), zwanej dalej „ppsa”, od pism wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym, w tym od skargi pobiera się wpis, którego wysokość oraz szczegółowe zasady pobierania określiła Rada Ministrów w rozporządzeniu z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.). Sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie zostanie uiszczona należna opłata. Natomiast skarga, od której pomimo wezwania nie został uiszczony należny wpis podlega odrzuceniu przez sąd (art. 220 § 1 i 3 ppsa).

W związku z tym, że skargi zostały wniesione na postanowienie wydane w postępowaniu administracyjnym, stosownie do § 2 ust. 1 pkt 1 w/w rozporządzenia, wpis stały pobiera się w wysokości 100 zł.

Ponieważ Skarżący nie uiszcili wpisu sądowego, Przewodniczący Wydziału IV Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie zarządzeniami z dnia 4 kwietnia 2012 r. wezwał każdego ze Skarżących do uiszczenia wpisu sądowego w wysokości 100 zł, w terminie siedmiu dni od daty doręczenia odpisu zarządzenia, pod rygorem odrzucenia skarg.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 72 ppsa, jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu lub dozorca, jeżeli osoby te nie mają sprzecznych interesów w sprawie i podjęły się oddania mu pisma.

Odpisy wyżej wymienionych zarządzeń został prawidłowo doręczony w trybie art. 72 ppsa dnia 11 kwietnia 2012 r. - odbioru dokonał każdorazowo dorosły domownik, co potwierdzają zwrotne potwierdzenia odbioru k. 78-82. Zatem, termin do uiszczenia wymaganego wpisu sądowego upłynął dla każdego ze Skarżących w dniu 18 kwietnia 2012 r.

Z informacji Oddziału Finansowo-Budżetowego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2012 r. wynika, iż w określonym terminie Skarżący nie uiszcili należnego wpisu sądowego od skargi (k. 85).

W tym stanie rzeczy Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 220 § 3 ppsa orzekł jak w sentencji postanowienia.

W dniu 08. 10. 2012 r. Skarżący zwrócili się do Wójta Gminy Sanniki i Rady Gminy Sanniki z prośbą o zaniechanie otwarcia kopaliny piasku ze złoża Barcik VI zlokalizowanego na działce nr ew. 118/2 obręb Barcik. W piśmie tym wskazali, iż ich skargi nie zostały rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie z powodu nieuiszczenia opłaty sądowej. Prosimi również o przeprowadzenie niezależnego raportu oddziaływania na środowisko, oraz czy dopuszczalne jest otwieranie tak dużego przedsięwzięcia przy budynku mieszkalnym, i czy nikt nie bierze pod uwagę faktu, iż oni jako sąsiedzi nie wyrażają na to zgody. Twierdzą, iż inwestor przy zakupie owej działki i planach otwarcia kopalni powinien porozumieć się z sąsiadami, czy nie będzie to dla nich uciążliwe.

W dniu 11. 03. 2015 r. zawiadomieniem znak OŚ. 7626-1-10/15 poinformowano strony postępowania, iż stosownie do przepisów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 29 i art. 30 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r., nr 199, poz. 1227 z późn. zm.) Wójt Gminy Sanniki zebrał już wystarczające dowody i materiały do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyniński, województwo mazowieckie.

Prawo do udziału w postępowaniu przysługuje osobom władającym w/w działkami oraz działkami sąsiadującymi z w/w i każdemu, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Poinformowano, iż z materiałami sprawy można zapoznać się w Urzędzie Gminy w Sannikach, ul. Warszawska 169, 09-540 Sanniki, pokój nr 14, w dniach pn, wt, cz, pt w godz., 8⁰⁰ – 15⁰⁰ oraz w śr w godz. 10⁰⁰ – 17⁰⁰ z możliwością wypowiedzenia się w terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia.

Obwieszczenie znak OŚ. 7626-1-11/15 z dnia 11. 03. 2015 r. o treści identycznej z zawiadomieniem OŚ. 7626-1-10/15 z dnia 11. 03. 2015 r. wywieszono na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Sannikach, umieszczono na stronie <http://www.sanniki.bip.org.pl> (Biuletyn Informacji Publicznej), przekazano Sołtysom Wsi Barcik Nowy i Barcik Stary celem

powiadomienia mieszkańców w sposób zwyczajowo przyjęty (tablica ogłoszeń, kartki do mieszkańców).

W dniu 17. 04. 2015 r. strony postępowania i właściciele działki nr ew. 121/3 w m. Barcik zwrócili się z prośbą do Wójta Gminy Sanniki o niewydawanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr Ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyński, województwo mazowieckie. Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i mieszkańców tam mieszkających. Twierdzą, iż ich gospodarstwo znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie owej kopalni piasku. Budynek mieszkalny, który jest piętrowy będzie narażony na pęknięcia bo wydobywanie i transport tego piasku odbywałby się przy samych budynkach, ponadto nastąpi kumulacja uciążliwości, tj. kurz, hałas, spaliny, związana z innymi kopalniami kruszywa które już się znajdują w ich sąsiedztwie. Po powstaniu tej nowej kopalni będą ze wszystkich stron okopani dołami. Proszą Wójta o wnikliwe rozważenie wydania owej decyzji o kopalni i wzięcie pod uwagę dobra mieszkańców tam mieszkających od pokoleń. Twierdzą, iż po protestach w 2011 roku Wójt obiecał, że przedsiębiorca przeprowadzi na swój koszt raport oddziaływania owej kopalni na środowisko. Proszą o pisemne przekazanie dowodów i materiałów zebranych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Twierdzą, iż gdy przedsiębiorca z Czyżewa kupował działkę nr. 118/2 nikt ich o tym nie poinformował ani nie pytał się o zdanie i o zgodę na owe przedsięwzięcie, tj. kopalnie piasku. Żądają rzetelnych czynności organu na ich interes prawny. Twierdzą, że ów przedsiębiorca jest człowiekiem nierzetelnym, niewywiązującym się ze swoich obietnic, dobro mieszkańców dla niego się nie liczy tylko patrzy na swój interes aby kosztem ludzi zarabiać pieniądze. Przed przystąpieniem do wydawania decyzji proszą Wójta o skłonienie przedsiębiorcy do podpisania z nimi umowy na pokrycie wszelkich szkód w ich gospodarstwie, budynku mieszkalnym i budynkach gospodarczych o wnikliwe przeanalizowanie owej sprawy i niewydawanie pochopnej decyzji. Pan (Wójt) jest gospodarzem na terenie Barcika i dobro mieszkańców tam mieszkających powinno być dla Pana priorytetem.

Wójt Gminy Sanniki ponownie przeanalizował kartę informacyjną załączoną do wniosku brano pod uwagę uwarunkowania zgodnie z art. 63, ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227)

1) Rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia z uwzględnieniem:

a. skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji:

Przedmiotowa inwestycja zlokalizowana będzie na działce nr 118/2 o powierzchni 1,22 ha w miejscowości Barcik Stary, w gminie Sanniki. Od południa i od północy obszar inwestycji sąsiaduje w odległości ok. 20 m z kopalnią odkrywkową. Od wschodu obszar złoża graniczy z gruntami rolnymi. W bezpośrednim sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia, w kierunku zachodnim, znajduje się zabudowa zagrodowa oraz droga relacji Czyżew - Nowe Budy. Obszar udokumentowanego złoża stanowią grunty orne klasy VI. Eksploatacja kopaliny będzie prowadzona w granicach obszaru górniczego „Barcik VI” o powierzchni 11 298 m².

b. powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie:

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że inwestycja zlokalizowana będzie w odległości około 20 m na północ i południe oraz około 350 m na zachód od istniejących kopalni odkrywkowych. Nie przewiduje się nadmiernego kumulowania przedsięwzięć.

c. wykorzystywania zasobów naturalnych:

Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że przewidywana ilość wydobycia piasku w ciągu roku wynosić będzie 15000 Mg.

d. emisji i występowania innych uciążliwości:

Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia oddziaływanie na środowisko wiązać się będzie głównie z emisją hałasu oraz niezorganizowaną emisją zanieczyszczeń do powietrza pochodzącą z pracy sprzętu ciężkiego i ruchu pojazdów transportujących piasek. W celu zmniejszenia uciążliwości prace będą prowadzone wyłącznie w porze dziennej.

e. ryzyka wystąpienia poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii:

Planowane przedsięwzięcie nie należy do przedsięwzięć stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii.

2) Usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:

a. obszary wodno - błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych:

Na obszarze przedsięwzięcia brak jest obszarów wodno - błotnych oraz innych obszarów o płytkim zaleganiu wód podziemnych.

b. obszary wybrzeży:

Przedmiotowe przedsięwzięcie leży poza obszarami wybrzeży.

c. obszary górskie lub leśne:

Przedmiotowe przedsięwzięcie leży poza obszarami górkimi i leśnymi.

d. obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych:

W miejscu lub w rejonie przedsięwzięcia brak jest obszarów objętych ochroną, w tym stref ochronnych ujęć wód bądź obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych.

e. obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt i ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary sieci Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody:

Obszar objęty oddziaływaniem ww. inwestycji nie odznacza się dużymi walorami przyrodniczymi i położony jest poza obszarami objętymi ochroną na mocy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009, Nr 151 poz. 1220, ze zm.j. Najbliższymi obszarami Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 jest specjalny obszar ochrony (SOO) pn. „Puszcza Kampinowska” PLH 140029, oddalony o około 5,5 km od planowanej inwestycji oraz obszar specjalnej ochrony (OSO) pn. „Dolina Środkowej Wisły” PLB 140004, oddalony o ok. 9,5 km. Biorąc pod uwagę lokalizację planowanej inwestycji oraz jej charakter stwierdza się, że nie jest ona przedsięwzięciem mogącym znacząco negatywnie oddziaływać na przedmiot ochrony ww. obszarów Natura 2000, jak również na integralność i spójność Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000.

f. obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone:

Przedsięwzięcie będzie realizowane poza miejscem występowania obszarów, na

których standardy jakości środowiska zostały przekroczone.

- g. obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne:

W rejonie inwestycji brak jest obszarów o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne.

- h. gęstość zaludnienia:

Gęstość zaludnienia w gminie Sanniki (obszar wiejski) wynosi 69 os./km².

- i. obszary przylegające do jezior:

W zasięgu oddziaływania inwestycji i w jej najbliższej okolicy nie występują zbiorniki wód stojących,

- j. uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowskiej:

W rejonie realizacji przedsięwzięcia brak jest uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowskiej.

- 3) Rodzaj i skala możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt. 1 i 2 wynikające z:

- a. zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na które przedsięwzięcie może oddziaływać:

Przewiduje się, iż oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia w zakresie emisji hałasu oraz zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego, z uwagi na prowadzenie robót górniczych głównie poniżej powierzchni terenu, zamknie się w granicach terenu górniczego. Przy prawidłowej eksploatacji planowane przedsięwzięcie, w zakresie oddziaływania akustycznego oraz emisji zanieczyszczeń do atmosfery, nie będzie przekraczać wartości ponadnormatywnych. W rejonie złoża brak cieków powierzchniowych, a złożo jest suche. Eksploatacja nie będzie oddziaływać negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne.

- b. transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze:

Ze względu na rodzaj planowanej inwestycji oraz jej lokalizację nie wystąpi transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

- c. wielkości i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej:

Prawidłowo prowadzona eksploatacja nie powinna spowodować zanieczyszczenia wód gruntowych. Możliwość taka istnieje jedynie w sytuacjach awaryjnych, w przypadku wycieku materiałów ropopochodnych. Dla uniknięcia zagrożenia zakłada się, że pracujące maszyny będą utrzymywane w dobrym stanie technicznym. Również nie należy dopuścić do składowania w wyrobisku żadnych materiałów ropopochodnych, paliw lub innych substancji mogących zanieczyścić grunt i wody podziemne. Tankowanie paliw, a także wszelkie naprawy i konserwacje sprzętu będą wykonywane poza terenem kopalni. Na wypadek awaryjnego wycieku kopalnia wyposażona będzie w sorbenty przy pomocy których przystąpi się bezzwłocznie do usuwania zanieczyszczeń. W wyrobisku niedopuszczalne jest składowanie jakichkolwiek odpadów i wylanie nieczystości płynnych. Eksploatacja prowadzona będzie w wyrobisku, które przewiduje się oddzielić od najbliższych terenów i zabudowań wałem ziemnym z nadkładu, stąd emisja hałasu nie powinna mieć szkodliwego wpływu na środowisko i warunki życia okolicznych mieszkańców. Pewien wzrost natężenia hałasu wystąpi okresowo na trasie wywozu kruszywa transportem samochodowym, będzie on jednak uzależniony od wielkości wydobycia. Przewidywane oddziaływanie akustyczne nie będzie znacząco większe od tego, które ma teraz miejsce w rejonie sąsiadujących kopalń. Stosuje się w nich podobną technologią eksploatacji. Opierając się na Rozporządzeniu Ministra

Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku – (Dz. U. Nr 120, poz. 826) dopuszczalny poziom hałasu może wynosić w porze dnia – 55 dB, w – porze nocy – 45 dB.

d. prawdopodobieństwa oddziaływania:

Mało prawdopodobne wystąpienie istotnego oddziaływania przedsięwzięcia na etapie eksploatacji. Eksploatacja kopaliny pospolitej (kruszywa naturalnego-piasku), prowadzona przy zachowaniu podstawowych środków ostrożności - nie spowoduje zanieczyszczenia środowiska naturalnego i nie będzie miała ujemnego wpływu na tereny położone wokół złoża.

e. czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania:

Czas trwania zostanie określony w koncesji wydanej przez organ zgodnie z art. 16, ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947 z późn. zm.). Po zakończonym procesie wydobywczym wymagana jest rekultywacja. Warunki rekultywacji (dotyczące planowanego zakresu, sposobu oraz terminu zakończenia rekultywacji) zostaną szczegółowo uzgodnione z organem ochrony środowiska Starostwa Powiatowego w Gostyninie.

W odpowiedzi na wnioski strony postępowania i właściciele działki nr ew. 121/3 w m. Barcik Wójt Gminy Sanniki w dniu 10. 04. 2014 r. zorganizował spotkanie reprezentanta przedsiębiorcy, tj. Firmy „DAMAR” Danuta Idzik oraz Wójta Gminy Sanniki i insp. ds. ochrony środowiska i , podczas którego:

1. Przedsiębiorca zgodził się na podpisanie umowy na pokrycie szkód powstałych w wyniku działalności górniczej w gospodarstwie, budynku mieszkalnym i budynku gospodarczym Państwa Kamińskich pod warunkiem przedstawienia przez nich ekspertyzy określającej stan w/w budynków przed rozpoczęciem działalności górniczej oraz udowodnienie związku przyczynowo – skutkowego wystąpienia ewentualnych powstałych szkód z w/w działalnością.
2. Przedsiębiorca zadeklarował, iż transport kruszywa będzie się odbywał przy granicy działki nr ew. 117/2, a więc w maksymalnej odległości od zabudowań Państwa Kamińskich.
3. Przedsiębiorca zadeklarował, iż gotowy jest zastosować wszelkie środki niwelujące uciążliwości występujące w związku z transportem wydobytego kruszywa, tj. np. barierki, rowy separujące, itp.

Zaznaczyć należy, iż roszczeń z tytułu szkód powstałych w wyniku szkód górniczych należy dochodzić na drodze cywilno – prawnej, a Wójt Gminy w przedmiotowej sprawie nie jest organem właściwym. Ponadto właściciele działki nr ew. 121/3 w m. Barcik sprzedając grunty przedsiębiorcom zajmującym się wydobywaniem kruszywa budowlanego, których cena wielokrotnie przewyższa cenę gruntów typowo rolnych, powinni brać pod uwagę uciążliwości związane z przedmiotową działalnością. Całość dokumentacji związanej ze sprawą została udostępniona stronom, a wybrana część skopiowana i przekazana.

Prawomocnym i będącym w obiegu prawnym Postanowieniem, w którym Wójt Gminy Sanniki odstąpił od obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyński, województwo mazowieckie jest postanowienie OŚ. 7624-25-5/2011 z dnia 02. 02. 2011 r.. Zawiadomienie o wydaniu postanowienia przekazano stronom, obwieszczenie o jego wydaniu wywieszono na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Sannikach, umieszczono na stronie <http://www.sanniki.bip.org.pl> (Biuletyn Informacji Publicznej), wywieszono w miejscu inwestycji. Powyższe postanowienie oznacza, iż przedsiębiorca nie jest zobowiązany do

przedstawienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko

Na etapie prowadzonego postępowania wystąpiły protesty właścicieli działki nr ew. 121/3 w m. Barcik, które opisano wcześniej w uzasadnieniu.

Przed wydaniem decyzji Wójt Gminy Sanniki zlecił wykonanie opinii środowiskowej w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny – piasku ze złoża BARCIK VI, zlokalizowanego na działce nr ew. 118/2, obręb Barcik, w m. Barcik Stary, gm. Sanniki, pow. gostyniński. Opinię opracował w grudniu 2015 r. mgr inż. Włodzimierz Marszewski Biegły Wojewody Łódzkiego w zakresie:

- sporządzania ocen oddziaływania na środowisko – zaświad. Nr 008
- postępowania wodnoprawnego – zaświad. Nr 009

W dniu 02.02.2016 r., opierając się na w/w opinii Wójt Gminy Sanniki wydał Decyzję znak OŚ. 7624-1-12/2011.2016 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyniński, województwo mazowieckie. W dniu 08.02.2016 r. strony wniosły odwołanie od przedmiotowej decyzji. Odwołanie wraz z kompletem dokumentów zgodnie z art. 133 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. „Kodeks Postępowania Administracyjnego” (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 j. t. ze zm.) przekazano w dniu 15.02.2016 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku Decyzją znak KO-272-279/4160/20-26/16 z dnia 04.04.2016 r. uchyliło w całości zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku ustaliło i zważył co następuje:

Materialnoprawną podstawą wydanych w sprawie decyzji jest art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecnie Dz. U. z 2013 r. poz. 1235) zwanej dalej „ustawa środowiskowa”, zgodnie z którą uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego, decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych oraz decyzji o pozwoleniu na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (j.t. Dz. U. z 2010 r., nr 243, póź. 1623 ze zm.), co wynika z treści art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę (art. 72 ust. 3 ustawy). Stosownie do art. 71 ust. 1 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania dla realizacji konkretnego przedsięwzięcia. Charakter planowanej inwestycji określa zatem konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed złożeniem wniosku o udzielenie pozwolenia na budowę. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową. Oznacza to, iż organ właściwy do wydania tej decyzji winien przeprowadzić postępowanie przewidziane przepisami powołanej ustawy i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy.

Przesłanki wydania decyzji negatywnej, tzn. decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i faktycznych. Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zatem nastąpić w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego planu

zagospodarowania przestrzennego, odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający, czy też sprzeczności z innymi przepisami prawa. Podstawę taką może również stanowić wynikająca z art. 81 ust. 1 ustawy odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany przez wnioskodawcę.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy środowiskowej, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane, w przypadku przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Natomiast w myśl art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy środowiskowej, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane, w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, gdy obowiązek powyższy został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 powyższej ustawy. Artykuł 63 ust. 1 wskazuje, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przy uwzględnieniu warunków wymienionych w powyższym artykule, przy czym ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie obliuguje organ w art. 64 ust. 1 do wcześniejszego zasięgnięcia opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego. Organ prowadzący postępowanie jest zatem zobowiązany do ustalenia, czy w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia przy uwzględnieniu stanowiska organów opiniujących.

Stosownie zaś do art. 63 ust. 1 ustawy obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące uwarunkowania:

- 1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
 - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji,
 - b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
 - c) wykorzystywania zasobów naturalnych,
 - d) emisji i występowania innych uciążliwości,
 - e) ryzyka wystąpienia poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii;
- 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:
 - a) obszary wodno - błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych,
 - b) obszary wybrzeży,
 - c) obszary górskie lub leśne,
 - d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
 - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone,

- g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
 - h) gęstość zaludnienia,
 - i) obszary przylegające do jezior,
 - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
- 3) rodzaj i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
 - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
 - c) wielkości i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej,
 - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
 - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania.

Stosownie do treści ust. 2 powyższego unormowania, postanowienie wydaje się również, jeżeli organ nie stwierdzi potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt sprawy niniejszej, w pierwszej kolejności należy wskazać, że zaskarżona decyzja organu pierwszej instancji jest wewnątrznie sprzeczna. Podstawa prawna decyzji jest sprzeczna z treścią rozstrzygnięcia. Jako podstawę prawną organ pierwszej instancji podaje m.in. art. 82 i 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy środowiskowej, które to przepisy stanowią podstawę do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Również wskazany w podstawie rozstrzygnięcia § 2 ust. 1 pkt 27 lit a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397) kwalifikuje przedmiotowe przedsięwzięcie jako mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest obowiązkowo wymagane.

Niezależnie od powyższego organ pierwszej instancji stwierdzając brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zobowiązany był dokonać wnikliwej oceny stanowiska organów opiniujących, w szczególności w sprawie niniejszej takiej oceny wymagała opinia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, który w postanowieniu z dnia 18 stycznia 2011 r., Nr WOOŚ-II.4240.67.2011.JC stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

RDOŚ w Warszawie, w odniesieniu do poszczególnych uwarunkowań zawartych w art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej, podał, że z przedłożonej dokumentacji wynika, iż inwestycja zlokalizowana będzie w odległości około 80 m na północ oraz około 350 m na zachód od istniejących kopalni odkrywkowych. Przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko pozwoli określić możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia wystąpią oddziaływania związane z emisją hałasu i substancji do powietrza, a także oddziaływania na środowisko gruntowo wodne. Przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko pozwoli na określenie wielkości tych oddziaływań, w szczególności. Jak wskazuje RDOŚ na podstawie informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia nie można stwierdzić braku możliwości wystąpienia oddziaływania o znacznej wielkości lub złożoności.

Organ pierwszej instancji winien zatem szczegółowo odnieść się do ww. stanowiska RDOŚ i jeżeli nadal nie widziałby potrzeby przeprowadzania oddziaływania przedsięwzięcia

na środowisko powinien we własnym zakresie dokonać ww. ustaleń w zakresie oddziaływania inwestycji z podaniem dowodów na jakich się oparł.

Ustaleni w sprawie podlega również czy oddziaływanie przedsięwzięcia wpłynie na stateczność zabudowy w sąsiedztwie, w tym zabudowy należącej do odwołujących się.

W dniu 20. 05. 2016 r. zawiadomiono strony o toczącym się nadal postępowaniu oraz informację o tym wywieszono na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Sannikach, umieszczono na stronie <http://www.sanniki.bip.org.pl> (Biuletyn Informacji Publicznej), przekazano Sołtysowi wsi Barcik Stary celem powiadomienia mieszkańców w sposób zwyczajowo przyjęty (tablica ogłoszeń, kartki do mieszkańców).

W dniu 08. 06. 2016 r. Stowarzyszenie Rozwoju Wsi Barcik Marian Dzierbicki z siedzibą Nowy Barcik 35, 09-540 Sanniki oraz Państwo Halina i Ryszard Kamiński złożyli pismo, w którym sprzeciwili się budowie przedmiotowej kopalni odkrywkowej.

Sprzeciw argumentowali:

Działka nr ew. 118/2 zlokalizowana jest w środku wsi Barcik, pomiędzy budynkami mieszkalnymi. Prowadzenie wydobywania oraz lokalizacja obiektów kopalni w odległości kilku metrów od budynków mieszkalnych, będzie bardzo uciążliwe dla mieszkańców, naraża ich zdrowie, spowoduje znaczne obniżenie standardu życia w własnych gospodarstwach domowych, może mieć niekorzystne oddziaływanie na budynki mieszkalne i ich stateczność oraz może prowadzić do niekorzystnego oddziaływanie na działki sąsiadów, jest naruszeniem interesu prawnego mieszkańców.

Lokalizacja drogi technologicznej służącej do transportu ciężkiego (urobku z kopalni kruszywa), w bezpośrednim sąsiedztwie budynku mieszkalnego, będzie narażać mieszkańców na liczne uciążliwości wynikające z ruchu kopalni i transportem kruszywa. Bardzo mała szerokość działki nr ew. 118/2 wymusza lokalizację gruntowej drogi technologicznej tuż pod oknami zabudowań mieszkalnych. Należy podkreślić iż całkowita szerokość przedmiotowej działki to 20 m.

Wniosek firmy „DAMAR” nie zakłada wykonania zabezpieczeń przed hałasem, zanieczyszczeniami ze spalin pojazdów, przedostawaniem się pyłu i drobin piasku do wnętrza domów sąsiadów, przez co będzie stwarzać zagrożenie dla zdrowia i zakłócać spokój ogniska domowego sąsiadów.

Drgania przenoszone w trakcie transportu, kruszywa w odległości kilku metrów od budynku mieszkalnego, mogą spowodować uszkodzenia i spękania budynków mieszkalnych bezpośrednio sąsiadujących z planowaną kopalnią.

Biorąc pod uwagę bardzo wąski kształt działki uniemożliwiający zachowanie odpowiednio dużych pasów ochronnych, oddzielających drogi technologiczne od budynku mieszkalnego, zabezpieczających przed niekorzystnym oddziaływaniem drgań przenoszonych przez grunt na budynki w trakcie transportu kruszywa. Proszą o informacje, kto będzie ponosił odpowiedzialność w przypadku wystąpienia szkód górniczych, trwałego uszkodzenia budynku mieszkalnego sąsiada oraz o odpowiedź, kto w takim przypadku jest zobowiązany zapewnić lokal zastępczy o standardzie nie gorszym, niż dotychczas wykorzystywany budynek mieszkalny Państwa Kamińskich?

Należy podkreślić, iż warunkiem górniczego wykorzystania działki w fazie realizacji i eksploatacji jest ograniczenie uciążliwości dla sąsiadów. Przewidziano, iż w celu ograniczenia uciążliwości akustycznych oraz zanieczyszczeń powietrza związanej z prowadzonymi pracami górniczymi należy: dokonywać okresowych przeglądów technicznych spycharek i koparek oraz paliwa wykorzystywanego na potrzeby koparek, spycharek i pojazdów transportujących. Warunek ten jest możliwy do spełnienia tylko i wyłącznie w przypadku, gdyby właściciele kopalni prowadziliby działalność wydobywczą i transportową tylko i wyłącznie w własnym zakresie. Działalność planowanej kopalni jest ukierunkowana na wydobywanie i sprzedaż kruszywa innym podmiotom. W tym podmiocie,

które będą prowadzić odbiór kruszywa w własnym zakresie. Właściciele kopalni nie mają możliwości kontroli stanu technicznego pojazdów, norma hałasu, jakości spalin, rodzaju paliwa urządzeń transportujących kruszywo.

Warunki środowiskowe zgody na realizację przedsięwzięcia, określone przez Organ przewidują iż „w trakcie transportu naczepy pojazdów ciężarowych przekrywane będą plandekami, a w przypadku wystąpienia niezorganizowanej emisji pyłów w warunkach bezdeszczowej pogody i wysokich temperaturach powietrza, drogi transportu kruszywa w rejonie złoża będą zraszane wodą”. Powyższy zapis nie ma pokrycia w rzeczywistości. Podkreślili, iż wydobycie kruszywa będzie prowadzone w celu jego sprzedaży a transport będzie prowadzony przez różne jednostki organizacyjne i różne osoby nabywające kruszywo. Właściciele kopalni nie mają odpowiednich uprawnień ani możliwości kontroli sposobu transportu sprzedawanego kruszywa, nie mają też wpływu na to czy kierujący pojazdami będą spełniać warunki zawarte w decyzji administracyjnej wydawanej w celu otwarcia kopalni kruszywa.

Zraszanie dróg technologicznych w celu zapobieżenia przed ich pylenie w trakcie ruchu kopalni wydaje się być mało prawdopodobne, biorąc pod uwagę fakt, iż nie planuje się zapewnić żadnego ujęcia wody umożliwiającego zroszenie dróg technologicznych. Doświadczenie życiowe wskazuje, iż po pozyskaniu pozytywnej decyzji, właściciele kopalni w ogóle nie będą prowadzić takich działań a sąsiedzi nie będą w stanie ich wyegzekwować. Podkreślam, iż zgodnie z (Dz. U. 02.109.962) do obiektów budowlanych zakładu górniczego usytuowanych poza wyrobiskiem górnikiem zalicza się w szczególności: 1. drogi technologiczne. Lokalizacja dróg technologicznych bezpośrednio pod oknami budynków mieszkalnych dyskwalifikuje możliwość eksploatacji złoża na działce nr ew. 118/2

W punkcie VI zwrócono uwagę iż „w przypadku stwierdzenia migrujących zwierząt” istnieje możliwość uwięzienia migrujących zwierząt. Wskazano także jakie działania należy podjąć w celu ochrony zwierząt. Jednocześnie zupełnie pominięto fakt, iż sąsiednie działki są zabudowane budynkami mieszkalnymi i mieszkają w nich wielodzietne rodziny. Nie przewidziano żadnych zabezpieczeń przed wtargnięciem na teren wyrobiska osób niepowołanych (dzieci). Wyrobisko o głębokości 12 m oraz pracujący sprzęt ciężki, może być dla mieszkańców (dziecka) śmiertelnym zagrożeniem.

Ze względu na bardzo małą szerokość działki nr ew. 118/2 przeanalizowałem możliwość wydobycia z niej kopaliny, przyjmując za podstawę: fizyczną szerokość działki, warunki środowiskowe ustalone przez Organ oraz normy PN-G-02100.

Biorąc pod uwagę; szerokość działki: 20 m, oraz warunki środowiskowe zgody na realizację wnioskowanego przedsięwzięcia tj.: konieczność pozostawienia pasów ochronnych od działek sąsiadów o szerokości 6 m zgodnie z PN-G-02100 oraz kąt nachylenia skarpy 35 stopni. Jednocześnie załączam szkic przekroju poprzecznego złoża działce nr. ew. 118/2 w skali 1:100.

Na wyżej wymienionej działce, stosując wymagane pasy ochronne po obydwu stronach działki o szerokości 6 m od strony działek sąsiadów, pozostaje 8 metrowy pas działki na którym można prowadzić eksploatację złoża. Po zdjęciu humusu o miąższości ok 1 m, pozostaje do wydobycia kruszywo w zakresie ograniczonym nachyleniem skarpy 35 stopni o miąższości 1,7 m, do rzędnej około 120,3 m. n.p.m. czyli koło 2% kruszywa znajdującego się w złożu na działce nr. ew. 118/2.

W przypadku pozyskania zgody sąsiada, tj właściciela działki nr. ew. 117/2, na usunięcie skarpy, zachowując pas ochronny tylko z jednej strony na działki, szerokości 6 m i przy zachowaniu skarpy o nachyleniu 35 stopni. Możliwe jest wydobycie kruszywa ograniczonego przez kąt nachylenia skarpy maksymalnie do rzędnej około 113,4 m. n.p.m. czyli maksymalnie 24% kruszywa znajdującego się w złożu na działce nr. ew. 118/2 (na załączonym rys. nr 1 oznaczono pole kolorem żółtym i czerwonym).

Powyższe wnioski jednoznacznie dowodzą, iż stosując się do obowiązujących norm i przepisów BHP możliwość wykorzystania złoża jest znikoma.

Możliwym jest, iż rachunek ekonomiczny budowy kopalni kruszywa, w której złoże będzie eksploatowane tylko w niewielkim procencie, przy zachowaniu obowiązujący norm bezpieczeństwa i przepisów bhp, może być niekorzystny.

Biorąc pod uwagę doświadczenie życiowe, mało prawdopodobnym jest, aby farma handlowa „DAMAR” wykorzystwała złoże tylko w około 24%. Doświadczenie życiowe wskazuje, że właściciele ww. firmy już w momencie składania wniosku zakładają eksploatacje złoża w dużo większym zakresie. Dotychczasowa działalność firmy i stan dotychczas wyeksploatowanych wyrobisk po wydobywaniu kopaliny, przez firmę „DAMAR” na innych działkach, jednoznacznie dowodzą, iż właściciele notorycznie ignorują konieczność zachowania, odpowiedniej szerokości pasów ochronnych od dróg, działek sąsiadów, wykonania skarp o łagodnym nachyleniu oraz głębokości wydobywania kruszywa. Należy domniemywać, iż po uzyskaniu zgody na wydobywanie kruszywa na działce nr 118/2, schemat działania firmy będzie podobny, jak w wcześniej wyeksploatowanych wyrobiskach przez firmę „DAMAR”. W przypadku wątpliwości Organu co do powyższego, zapraszam do odwiedzin wyrobisk wyeksploatowanych przez firmę „DAMAR” na terenie wsi Barcik.

Na uwagę zasługuje także fakt, iż Organ o nadzorującym pracę wydobywcze, nie spowodował, aby prace wydobywcze prowadzone przez firmę „DAMAR”, prowadzone były zgodnie z ogólnie obowiązującymi normami prowadzenia robót ziemnych i wydobywczych.

Przedstawione przez Organ warunki eksplantacji złoża przewidujące wydobywanie kruszywa do głębokości 12 m p.p.t. tj. do rzędnej 111,0 m n.p.m. są rażącym naruszeniem normy PN-G-02100 „szerokość pasów ochronnych wyrobisk odkrywkowych”. Wykorzystując wiedzę matematyczną z zakresu szkoły podstawowej, oczywistym jest iż na działce o szerokości 20 m, pozostawiając pas ochronny gruntu od działki sąsiada szer. 6m. oraz kącie nachylenia skarpy 35stopni, niemożliwym jest eksploatacja złoża do poziomu 12 m p.p.t. tj. do rzędnej 111,0 m n.p.m. wskazanej przez Organ. Wydobywanie kruszywa do wskazanej rzędnej wiąże się z naruszeniem normy PN-G-02100, pozostawianiem pasów ochronnych mniejszych szerokościach niż 6 m oraz wykonaniem skarpy o kącie ostrzejszym niż wskazany przez Organ kąt 35 stopni. Nie zachowanie norm bezpieczeństwa jest rażącym naruszeniem interesu prawnego sąsiadów i może mieć niekorzystne oddziaływanie na sąsiednie działki i możliwe ich osunięcie. Niedopuszczalnym jest, aby decyzja wydana przez Organ zawierała sprzeczne parametry co do warunków eksploatacji złoża a także aby warunki określone w decyzji naruszały obowiązujące normy i przepisy bhp.

Biorąc pod uwagę fakt, iż firma „DAMAR” nie posiada zgody właścicieli sąsiednich działek na prowadzenie wydobywania z terenu działek sąsiadujących, a praca sprzęgu wykorzystywanego do wydobywania na skarpie o nachyleniu 35 stopni nie jest możliwa, wysoce prawdopodobnym jest, iż w momencie składania wniosku firma „DAMAR” zakłada, że nie zastosuje się do norm określających szerokość pasów ochronnych od działek sąsiadów, kąta nachylenia skarpy i głębokości wydobywania kruszywa.

Podkreślam, iż kształt działki o szerokości 20 m., nie pozwala na wykonanie wykopu szerokoprzestrzennego w celu wydobywania kruszywa - piasku. Aby zobrazować kształt działki załączam fotografię lotniczą z numeracją działek i uwidocznionymi budynkami mieszkalnymi sąsiadów.

Ze względu na bardzo niekorzystną lokalizację działki nr ew. 118/2 w środku wsi pomiędzy budynkami mieszkalnymi oraz lokalizację obiektów kopalni (dróg technologicznych) tuż pod oknami budynków mieszkalnych i związanych z tym faktem zagrożeniami i uciążliwościami a także w związku z bardzo dużym prawdopodobieństwem niekorzystnego wpływu kopalni na obiekty mieszkalne i działki sąsiadów oraz bardzo duże prawdopodobieństwo naruszeń przepisów odpowiednich dla budowy i eksploatacji kopalni odkrywkowych. Jako mieszkańcy

Wsi Barcik oraz Stowarzyszenie Rozwoju Wsi Barcik, proszą Organ o negatywną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik.

O odniesienie się do poruszanej wyżej kwestii poproszono mgr inż. Włodzimierza Marszewskiego Biegłego Wojewody Łódzkiego w zakresie:

- sporządzania ocen oddziaływania na środowisko – zaświad. Nr 008
- postępowania wodnoprawnego – zaświad. Nr 009

Opinia wpłynęła w dn. 16. 06. 2016 r. i zawierała następujące wyjaśnienia:

1.- Odległość od kopalni odkrywkowej zabudowań wolnostojących, działek rolnych, dróg publicznych wydobywającej piasek, żwir ze złoża

Szerokość pasów ochronnych dla kopalni odkrywkowych określa PN-G-02100:1996 „Górnictwo odkrywkowe - Szerokość pasów ochronnych wyrobisk odkrywkowych”. Zgodnie z PN-G-02100:1996 pas ochronny to pas terenu położony między górnym bezpiecznym obrzeżem wyrobiska a linią ograniczającą obiekt lub teren chroniony od strony wyrobiska, który może stanowić część filara ochronnego. W normie PN-G-02100:1996 ustalono najmniejsze szerokości pasa ochronnego wzdłuż obrzeża wyrobiska odkrywkowego, zabezpieczającego obiekty stałe lub tereny położone w pobliżu wyrobisk odkrywkowych przed zagrożeniami związanymi z działalnością eksploatacyjną lub poeksploatacyjną oraz zabezpieczającego wyrobiska przed zagrożeniami związanymi z użytkowaniem obiektów stałych. /np. 6m – od wszelkich terenów nie należących do użytkowników wyrobiska, docelowa wysokość drzewa lecz nie mniej niż 6 m – od użytków leśnych, 10 m – od obiektów budownictwa powszechnego, wysokość obiektu lecz nie mniej niż 10 m – od napowietrznych linii energetycznych i telekomunikacyjnych, 10 m – od publicznych dróg kołowych, i inne/. W przypadku złóż będących w kompetencjach starosty należy również uwzględnić nowe rozwiązanie prawne zawarte w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 ze zm.) - art. 22 ust. 3, zgodnie z którym, przedsiębiorca, który otrzymał koncesję od starosty na wydobywanie kopaliny ze złoża przylegającego do złoża już objętego koncesją, udzieloną temu samemu przedsiębiorcy na ten sam rodzaj działalności, może rozpocząć wydobywanie kopaliny nie wcześniej niż w dniu, w którym decyzja stwierdzająca wygaśnięcie koncesji wcześniejszej stanie się ostateczna.

2.- Podstawowe obiekty i urządzenia zakładu górniczego

W myśl art. 6 ust. 1 pkt. 4) ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2015 r., poz. 196, 1272, 1505; z 2016 r., poz. 266) obiektem budowlanym zakładu górniczego – jest znajdujący się poza podziemnym wyrobiskiem górniczym obiekt zakładu górniczego, będący obiektem budowlanym w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r., poz. 290, z późn. zm.), służący bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopalin ze złóż.

Zgodnie z art. 224 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 ze zm.) dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie (...) art. 78 ust. 1–3, (...) ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 ze zm.) zachowują moc do czasu wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie (...) art. 120 ust. 1 i 2, (...) niniejszej ustawy.

Na podstawie § 34 ust. 2. rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach

górnictwa wydobywających kopaliny pospolite. (Dz. U. 02.109.962). Do podstawowych obiektów i urządzeń zakładu górnictwa zalicza się:

- główne rozdzielnie elektryczne wysokiego i średniego napięcia,
- centrale telefoniczne i dyspozytorskie wraz z systemami łączności i alarmowania,
- stacje sprężarek powietrza,
- główne urządzenia i układy odwadniania.

3.- Obiekty zaliczane do obiektów zakładu górnictwa usytuowanych poza wyrobiskiem górnictwa

W myśl art. 6 ust. 1 pkt. 4) ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnictwa (Dz. U. Nr 163, poz. 981 ze zm.) obiektem budowlanym zakładu górnictwa – jest znajdujący się poza podziemnym wyrobiskiem górnictwa obiekt zakładu górnictwa, będący obiektem budowlanym w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), służący bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopaliny ze złóż, a w podziemnych zakładach górnictwa wydobywających węgiel kamienny wraz z pozostałym w związku technologicznym z wydobywaniem kopaliny przygotowaniem wydobytej kopaliny do sprzedaży.

Zgodnie z § 34 ust. 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach górnictwa wydobywających kopaliny pospolite (Dz. U. 02.109.962) do obiektów budowlanych zakładu górnictwa usytuowanych poza wyrobiskiem górnictwa zalicza się w szczególności:

- drogi technologiczne,
- składowiska materiałów wybuchowych,
- obiekty i urządzenia przerobcze,
- rurociągi technologiczne,
- obiekty stacji załadunkowych i wyładunkowych,
- budynki głównych stacji sprężarek powietrza wraz z rurociągami,
- budynki stacji elektroenergetycznych oraz główne urządzenia i sieci rozdzielcze wysokiego i średniego napięcia,
- obiekty i urządzenia odwadniania,
- wolno stojące budynki centrali telefonicznych i dyspozytorskie,
- zbiorniki przeciwpożarowe,
- mosty i estakady technologiczne.

4.- Oznakowanie i zabezpieczenie terenu zakładu górnictwa

Zgodnie z § 12. ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach górnictwa wydobywających kopaliny pospolite (Dz. U. 02.109.962) teren zakładu górnictwa, łącznie z wyrobiskami górnictwa oraz terenami zwałowisk i składowisk, jeżeli nie jest ogrodzony, oznakowuje się tablicami, na których umieszcza się:

- nazwę zakładu górnictwa
- napis zakazujący wstępu osobom nieupoważnionym.

Miejsca niebezpieczne zlokalizowane na terenie zakładu górnictwa jeżeli nie znajdują się pod stałym dozorem, zabezpiecza się w sposób ustalony przez kierownika ruchu zakładu górnictwa.

Miejsca o szczególnym zagrożeniu dla życia i zdrowia, w tym miejsca wykonywania prac wykonywanych w warunkach szczególnego zagrożenia zabezpiecza się i oznakowuje tablicami ostrzegawczymi. Na podstawie § 13 rozporządzenia na terenie zakładu górniczego (wydzielonego jego oddziału) wywiesza się w widocznym miejscu:

- informacje o adresach i numerach telefonów najbliższych jednostek straży pożarnej, Policji i pogotowia ratunkowego oraz sposobach ich wezwania,
- instrukcje postępowania w przypadku pożaru.

5.- Zadania służby geologicznej zakładu górniczego

Na podstawie § 110. ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny pospolite (Dz. U. 02.109.962) służba geologiczna i miernicza zakładu górniczego prowadzi książkę ewidencji dokumentacji mierniczo-geologicznej oraz książkę uwag, w której zapisuje się nieprawidłowości w prowadzeniu ruchu zakładu górniczego w zakresie gospodarki złożem.

Każdą informację wpisaną do książki uwag niezwłocznie przedkłada się kierownikowi ruchu zakładu górniczego, który wyznacza osoby odpowiedzialne i terminy usunięcia zgłoszonych nieprawidłowości.

Zadaniem służby geologicznej zakładu górniczego jest geologiczna obsługa zakładu górniczego, a w szczególności:

- kontrolowanie robót górniczych i wiertniczych wykonywanych na potrzeby zakładu górniczego,
- kartowanie, profilowanie i opróbowanie robót górniczych i wiertniczych,
- badanie stosunków wodnych na terenie górniczym oraz wykonywanie obserwacji i pomiarów hydrogeologicznych, łącznie z prowadzeniem ścisłej ewidencji ich wyników,
- okresowe aktualizowanie treści geologicznej map podstawowych, przeglądowych i specjalnych,
- prowadzenie ewidencji i sporządzanie bilansu zasobów oraz strat w zasobach,
- kontrolowanie i badanie jakości złoża oraz zmienności parametrów jakościowych w procesie wydobywania i przeróbki kopalin,
- kontrolowanie czystości wybierania złoża i zabezpieczenia przed zniszczeniem kopalin towarzyszących,
- prowadzenie okresowych analiz gospodarki złożem,
- kontrolowanie selektywnej eksploatacji złóż wielosuwrowcowych oraz zwałowania,
- analizowanie i prognozowanie zagrożeń naturalnych, w tym zagrożenia powodziowego.

6.- Zadania służby mierniczej zakładu górniczego

Na podstawie § 110. ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny pospolite (Dz. U. 02.109.962) służba geologiczna i miernicza zakładu górniczego prowadzi książkę ewidencji dokumentacji mierniczo-geologicznej oraz książkę uwag, w której zapisuje się nieprawidłowości w prowadzeniu ruchu zakładu górniczego w zakresie gospodarki złożem.

Każdą informację wpisaną do książki uwag niezwłocznie przedkłada się kierownikowi ruchu zakładu górniczego, który wyznacza osoby odpowiedzialne i terminy usunięcia zgłoszonych nieprawidłowości.

Zadaniami służby mierniczej zakładu górniczego w zakresie obsługi mierniczej są w szczególności:

- kontrolowanie zgodności prowadzonych robót górniczych z zatwierdzonym planem ruchu zakładu górniczego,
- wykonywanie prac geodezyjnych związanych z budową, rozbudową i ruchem zakładu górniczego, w tym pomiaru zdjętego nadkładu i wydobytej kopaliny,
- sporządzanie i uzupełnianie dokumentacji mierniczo-geologicznej,
- wyznaczanie granic filarów ochronnych i pasów ochronnych oraz kontrolowanie przebiegu eksploatacji w stosunku do ustalonych granic,
- wykonywanie pomiarów i obserwacji oddziaływania robót górniczych na powierzchnię terenu górniczego,
- sporządzanie dokumentacji mierniczej dla prowadzenia rekultywacji,
- sporządzanie dokumentacji zagrożeń osuwiskowych, występujących w wyrobiskach górniczych i w rejonie zwałowisk,
- przygotowanie dokumentacji mierniczo-geologicznej likwidowanych zakładów górniczych w celu przekazania jej do archiwum.

7.- Książka uwag służby mierniczo – geologicznej? Kto ma prawo dokonywania wpisów do książki uwag i komu się ją przedkłada

Na podstawie § 110. ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny pospolite (Dz. U. 02.109.962) służba geologiczna i miernicza zakładu górniczego prowadzi książkę ewidencji dokumentacji mierniczo-geologicznej oraz książkę uwag, w której zapisuje się nieprawidłowości w prowadzeniu ruchu zakładu górniczego w zakresie gospodarki złożem.

8.- Prowadzenie działalności polegającej na zbieraniu odpadów (gruz, kamienie, gleba, ziemia) na terenie czynnej kopalni kruszywa naturalnego

Działalność polegająca na zbieraniu odpadów nie może być prowadzona na terenie czynnej kopalni. Rodzaj prowadzonej działalności na takim terenie warunkują zapisy udzielonej koncesji na wydobywanie. Taka działalność jest możliwa dopiero po rozliczeniu złoża i wygaszeniu koncesji /w całości lub w części/ na podstawie warunków określonych w takiej decyzji oraz na podstawie planu ruchu likwidowanego zakładu górniczego /jeżeli jest wymagany/ w ramach np. prac rekultywacyjnych.

9.- Oznakowane tablicami informacyjnymi z każdej strony tego złoża oraz w jaki sposób powinny być oznaczone granice obszaru górniczego

Zgodnie z § 12. rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny pospolite (Dz. U. Nr 109, poz. 962 oraz z 2004 r. Nr 24, poz. 212) teren zakładu górniczego, łącznie z wyrobiskami górniczymi oraz terenami zwałowisk i składowisk, jeżeli nie jest ogrodzony, oznakowuje się tablicami, na których umieszcza się: nazwę zakładu górniczego oraz napis zakazujący wstępu osobom nieupoważnionym. Miejsca niebezpieczne zlokalizowane na terenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nie znajdują się pod stałym dozorem, zabezpiecza się w sposób ustalony przez kierownika ruchu zakładu górniczego. Miejsca o szczególnym zagrożeniu dla życia i zdrowia, w tym miejsca wykonywania prac, o których mowa

w § 38 /prace wykonywane w warunkach szczególnego zagrożenia/, zabezpiecza się i oznakowuje tablicami ostrzegawczymi.

Zgodnie z § 13. w/w rozporządzenia na terenie zakładu górniczego (wydzielonego jego oddziału) wywiesza się w widocznym miejscu:

- informacje o adresach i numerach telefonów najbliższych jednostek straży pożarnej, Policji i pogotowia ratunkowego oraz sposobach ich wezwania,
- instrukcje postępowania w przypadku pożaru.

Drogi komunikacyjne oraz dojścia do miejsc i stanowisk pracy oznakowuje się w sposób widoczny i czytelny oraz utrzymuje się w stanie umożliwiającym bezpieczne dojścia oraz szybkie i bezpieczne ich opuszczenie w razie wypadku lub zagrożenia - § 14 rozporządzenia.

10.- Obowiązki przedsiębiorcy w razie likwidacji zakładu górniczego

Cofnięcie koncesji, jej wygaśnięcie lub utrata jej mocy, bez względu na przyczynę, nie zwalnia dotychczasowego przedsiębiorcy z wykonania obowiązków dotyczących ochrony środowiska i likwidacji zakładu górniczego.

Na podstawie art. 39. ust. 3 ustawy pggig jeżeli nie istnieje przedsiębiorca, obowiązki określone w art. 39 ust. 1 wykonuje jego następca prawny, a jeżeli nie istnieje przedsiębiorca oraz jego następca prawny – obowiązki określone w ust. 1 wykonuje właściciel lub osoba posiadająca inny niż własność tytuł prawny do nieruchomości. W przypadku potrzeby osobę obowiązana oraz zakres i sposób wykonania obowiązków określonych w ust. 1 ustala, w drodze decyzji, organ koncesyjny.

Do podmiotu, na który nałożono obowiązki określone w art. 39 ust. 1 i 3 pggig, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące przedsiębiorcy – (art. 39. ust. 4 ustawy pggig).

W toczącym się postępowaniu ponownie przeanalizowano opinie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie znak WOOS–II.4240.67.2011.JC z dnia 18. 01. 2011 r., że dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopaliny - piasku - ze złoża BARCIK VI zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ew. 118/2 położonej w obrębie ewidencyjnym Barcik w miejscowości Barcik Stary, gm. Sanniki, powiat gostyński, województwo mazowieckie konieczne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gostyninie znak PPIS/ZNS-712-01/04/ASK/50/2011 z dnia 10. 01. 2011 r. o braku potrzeby przeprowadzenia oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Miąższość serii złożowej waha się od 10,8 m do 11,2 m i wynosi średnio 11,0m. Głębokość spągu złoża wynosi 12,0 m p.p.t. Nadkład stanowi gleba piasek gliniasty o grubości 0,8-1,2 m. Spąg złoża występuje na głębokości 111,0 m do 112,5 m n.p.m. i stanowi go głębokość rozpoznania wynosząca 12 m. Strop złoża występuje na rzędnych od 122,2 m do 123,5 m n.p.m. Złoże jest suche. Poziom wody w tym rejonie występuje na głębokości około 18 m.

Granice planowanej eksploatacji (obszaru górniczego) są w całości położone w granicy własności gruntowej przedsiębiorcy. Obszar projektowanej eksploatacji jest odsunięty o 6 m od gruntów nie będących własnością przedsiębiorców na wschodzie. Na północy i południu eksploatacja będzie prowadzona do granicy własności, co zostało uzgodnione z właścicielem gruntów. W granicach złoża brak obiektów, które ograniczałyby możliwość eksploatacji albo powodowały konieczność tworzenia filarów ochronnych.

Złoże nie był eksploatowane w latach ubiegłych. Nadkład jest zbudowany z utworów łatwourabialnych, co ułatwi jego przemieszczanie. Grubość nadkładu wynosi od 0,8 do 1,2 m średnio 1m, a kubatura nadkładu do usunięcia wynosi około 10 tys. m³.

Eksploatacja będzie prowadzona w warstwie suchej odkrywkowo, systemem stokowo-węglębnym, dwoma piętrami wydobywczymi z jednego poziomu eksploatacyjnego, przy użyciu koparek i ładowarek. Udostępnienie złoża wykopem przewiduje się w zachodniej

części złoża. Maksymalna głębokość eksploatacji docelowo wyniesie 12 m p.p.t., tj. do rzędnej 111,0 m n.p.m. Eksploatacja 1 piętra będzie prowadzona początkowo z zachodu w kierunku wschodnim do granicy złoża. Wydobywanie 2 piętra odbywać się będzie odwrotnie – ze wschodu w kierunku zachodnim.

Przewiduje się, że eksploatacją objęte będą zasoby przemysłowe w ilości 73 tys. ton kruszywa. Złóże będzie eksploatowane wyłącznie w warstwie suchej. Pierwszy poziom wody w tym rejonie występuje około 6m poniżej maksymalnej głębokości eksploatacji. Technologia wydobywania nie przewiduje ingerencji w reżim wód podziemnych. Eksploatacja nie będzie powodować obniżania się zwierciadła wód podziemnych, ani nie będzie stanowić zagrożenia dla cieków powierzchniowych.

W toku postępowania stwierdzono, że planowane przedsięwzięcie nie jest zlokalizowane na obszarach wodno – błotnych, obszarach wybrzeży, obszarach górskich i leśnych, obszarach objętych ochroną; w tym strefie ochronnej ujęć wód i obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych. Wykorzystanie zasobów naturalnych będzie prowadzone w sposób racjonalny i kompleksowy. Ryzyko wystąpienia emisji, innych uciążliwości czy też wystąpienia poważnej awarii będą zminimalizowane.

Działki na której planowane jest zamierzenie inwestycyjne znajdują się poza terenami występowania siedlisk przyrodniczych czy też obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszarów Natura 2000 oraz pozostałych form ochrony przyrody. Standardy środowiskowe będą dotrzymane, w upalne i wietrzne dni należy przykrywać plandekami ładownie samochodów ciężarowych wywożących urobek poza teren kopalni, co pozwoli ograniczyć pylenie do powietrza.

Przedsięwzięcie w fazie eksploatacji nie będzie negatywnie oddziaływać na najbliższe zlokalizowane tereny chronione akustycznie.

Planowane przedsięwzięcie po zrealizowaniu zgodnie z zaproponowanymi w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia i Opinii biegłego ds. ocen oddziaływania na środowisko w formie m.in. zarysu decyzji, nie będzie stwarzało zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi.

Na podstawie w/w danych, otrzymanych informacji, opinii organów uzgadniających oraz wiedzy własnej, uwzględniając kryteria zawarte zapisu § 3 ust. 1 pkt 40 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397, zm. Dz. U z 2013 r., poz. 817), biorąc pod uwagę rodzaj przedsięwzięcia i jego skalę, Wójt uznał, że planowana inwestycja nie spowoduje zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi.

W związku z tym, na podstawie z art. 104 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071) organ administracji publicznej jest zobowiązany do załatwienia sprawy przez wydanie decyzji i w związku z tym Wójt Gminy Sanniki wydaje powyższą decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Biorąc pod uwagę powyższe należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu pozwolenia na budowę. Złożenie wniosku powinno nastąpić w terminie 4 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

Termin, o którym mowa powyżej może ulec wydłużeniu o 2 lata, jeżeli realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia nie rodzi praw do terenu inwestycji oraz nie narusza praw własności i uprawnień osób trzecich, a wnioskodawcy, który nie uzyskał praw do terenu, nie przysługuje roszczenie o zwrot nakładów poniesionych w związku z otrzymaną decyzją.

Organ właściwy do wydania decyzji o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-13 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227) dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy.

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku pośrednictwem Wójty Gminy Sanniki w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Załącznik nr 1 Charakterystyka przedsięwzięcia.

Otrzymują:

1. Firma Handlowa „DAMAR:
Danuta Idzik
Czyżew 58
09-540 Sanniki
2. Strony wg rozdzielnika
3. A/a

Wójt Gminy Sanniki
Gabriel Wieczorek

CHARAKTERYSTYKA PRZEDSIĘWZIĘCIA

1) Rodzaj, skala i usytuowanie przedsięwzięcia:

Eksploracja kruszywa naturalnego – piasku - ze złoża „BARCIK VI”, udokumentowanego w granicach działki: nr 118/2 stanowiącej własność Danuty i Ryszarda małż. Idzik. W/w grunty położone są w miejscowości Barcik Stary, gmina Sanniki. Całkowita powierzchnia złoża BARCIK VI wynosi 11 298 m². Eksploatacja będzie prowadzona w granicach obszaru górniczego „Barcik VI” o powierzchni 11 298 m².

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213 poz. 1397) projektowana inwestycja – eksploatacja złoża piasku – należy do mogących znacząco oddziaływać na środowisko (odległość nie większa niż 0,5 km od innych obszarów górniczych ustanowionych dla wydobywania kopalin metodą odkrywkową), dla których obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko może lecz nie musi być wymagany. Przedsiębiorca przewiduje eksploatację całych zasobów przemysłowych złoża w ilości około 73 tys. ton w ciągu 4 lat.

Od południa i od północy obszar inwestycji sąsiaduje w odległości ok. 20 m z kopalnią odkrywkową. Od wschodu obszar złoża graniczy z gruntami rolnymi. W bezpośrednim sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia, w kierunku zachodnim, znajduje się zabudowa zagrodowa oraz droga relacji Czyżew - Nowe Budy, a dalej ma połączenie z drogami krajowymi relacji Sochaczew-Płock i Sochaczew-Gąbin. Obszar udokumentowanego złoża stanowią grunty orne klasy VI. Od południa, północy i wschodu obszar złoża graniczy z gruntami innych właścicieli, od zachodu granica złoża przebiega w odległości około 50 m od drogi asfaltowej w miejscowości Barcik Stary. Droga ta biegnie z Czyżewa do Nowych Bud, Większe miejscowości w tym rejonie to Gąbin – położony w odległości około 8 km na NW oraz Sanniki – w odległości około 5 km na południe.

2) Powierzchnia zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną.

Powierzchnia obszaru, który będzie objęty działalnością górniczą (obszar górniczy) wynosi 11 298 m², tj. około 1,1 ha. Obszar złoża powierzchniowo stanowią grunty orne klasy VI. Obszar złoża jest użytkowany rolniczo.

3) Rodzaj technologii (w odniesieniu do istniejącej i planowanej działalności – charakterystyka istniejącego i planowanego przedsięwzięcia).

Mięszkość serii złożowej waha się od 10,8 m do 11,2 m i wynosi średnio 11,0 m. Głębokość spągu złoża wynosi 12,0 m p.p.t. Nadkład stanowi gleba piasek gliniasty o grubości 0,8-1,2 m. Spąg złoża występuje na głębokości 111,0 do 112,5 m n.p.m. i stanowi go głębokość rozpoznania wynosząca 12 m. Strop złoża występuje na rzędnych

od 122,2 m n.p.m. do 123,5 m n.p.m. Złoże jest suche. Poziom wody w tym rejonie występuje na głębokości około 18 m.

Granice planowanej eksploatacji (obszaru górniczego) są w całości położone w granicy własności gruntowej przedsiębiorcy. Obszar projektowanej eksploatacji jest odsunięty o 6 m od gruntów nie będących własnością przedsiębiorcy na wschodzie. Na północy i południu eksploatacja będzie prowadzona do granicy własności, co zostało uzgodnione z właścicielem gruntów. W granicach złoża brak obiektów, które ograniczałyby możliwość eksploatacji albo powodowały konieczność tworzenia filarów ochronnych.

Złoże nie było eksploatowane w latach ubiegłych. Nadkład jest zbudowany z utworów łatworozkładalnych, co ułatwi jego przemieszczanie. Grubość nadkładu wynosi od 0,8 do 1,2 m, średnio 1 m, a kubatura nadkładu do usunięcia wynosi około 10 tys. m³.

Eksploatacja będzie prowadzona w warstwie suchej odkrywkowo, systemem stokowo-węglębnym, dwoma piętrami wydobywczymi z jednego poziomu eksploatacyjnego, przy użyciu koparek i ładowarek. Udostępnienie złoża wkopem przewiduje się w zachodniej części złoża. Maksymalna głębokość eksploatacji docelowo wyniesie 12 m p.p.t., tj. do rzędnej 111,0 m n.p.m z możliwością zwiększenia po zweryfikowaniu występowania głębokości spągu złoża. Eksploatacja 1 piętra będzie prowadzona początkowo z zachodu w kierunku wschodnim do granicy złoża. Wydobywanie 2 piętra odbywać się będzie odwrotnie – ze wschodu w kierunku zachodnim.

Przewiduje się, że eksploatacją objęte będą zasoby przemysłowe w ilości około 73 tys. ton kruszywa. Złoże będzie eksploatowane wyłącznie w warstwie suchej. Pierwszy poziom wody w tym rejonie występuje około 6 m poniżej maksymalnej głębokości eksploatacji. Technologia wydobywania nie przewiduje ingerencji w reżim wód podziemnych. Eksploatacja nie będzie powodować obniżania się zwierciadła wód podziemnych, ani nie będzie stanowić zagrożenia dla cieków powierzchniowych.

4) Ewentualne warianty przedsięwzięcia.

Nie przewiduje się innych wariantów eksploatacji. W przypadku nie podjęcia eksploatacji obszar działki nr 118/2 pozostanie gruntem rolnym.

5) Przewidywana ilość wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii.

Przy zakładanej wielkości wydobywania około 15 tys. ton rocznie złoże zostanie wyeksploatowane w ciągu około 4-5 lat. Wydobyta kopalina nie będzie poddawana przeróbce. Nie przewiduje się wykorzystywania wody dla celów technologicznych.

Do prac udostępniających i eksploatacyjnych będą stosowane typowe urządzenia: spycharki, koparki i ładowarki wykorzystujące paliwa w zależności od czasu pracy. Nie przewiduje się budowy obiektów zakładu górniczego, które byłyby zasilane w energię elektryczną.

6) Rozwiązania chroniące środowisko.

W wyniku eksploatacji prowadzonej na złożu zostanie przekształcony obszar o łącznej powierzchni ok. 1,1 ha. Obszar ten jest w całości położony poza granicami objętymi ochroną przyrody oraz poza obszarami NATURA 2000.

W miarę prowadzonej eksploatacji obszary wyeksploatowane będą poddawane rekultywacji w kierunku określonym przez Starostę Powiatu Gostynińskiego. Najbliższe zabudowania gospodarskie miejscowości Stary Barcik znajdują się w odległości około 15-20 m zachód od granicy złoża. W granicach działki nr 118/2 brak obiektów podlegających ochronie. W pobliżu omawianego terenu brak jest cieków powierzchniowych. Najbliższy z nich – bezimienny ciek uchodzący do doliny Wisły

przepływa w odległości około 1,5 km na wschód. Rzeka Nida przepływa w odległości około 4,5 km na południowy-zachód. Cały ten teren należy do dorzecza Wisły.

Eksploatacja złoża będzie prowadzona tylko w warstwie suchej. Wydobyta kopalina nie będzie poddawana przeróbce mechanicznej. Nie przewiduje się wykorzystywania wody do celów technologicznych. Oddziaływanie środowiskowe przyjętego systemu wydobywania, zgodnie z założeniami projektu zagospodarowania złoża, będzie niewielkie i ograniczone do terenu górniczego.

Granice eksploatacji (obszar górniczy) leżą w całości w granicy własności przedsiębiorcy. Ochrona wód podziemnych i powierzchniowych polegać będzie na przestrzeganiu odpowiednich instrukcji dotyczących takich czynności jak tankowanie paliw, napraw oraz czyszczenia, konserwacji maszyn używanych do urabiania złoża, transportu urobku i zdejmowania nadkładu. Podczas wykonywania tych robót będzie zwracana szczególna uwaga na sprawność sprzętu aby nie dopuścić do zanieczyszczenia wód substancjami ropopochodnymi.

W trakcie działalności górniczej nie będą powstawać odpady. Usunięty ze złoża nadkład zostanie wykorzystany do rekultywacji wyrobiska poeksploatacyjnego.

7) Rodzaje i przewidywane ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko.

Przy eksploatacji złoża stosowana technologia nie spowoduje nadmiernej emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Stosowany sprzęt – koparki, spycharki, samochody – nie spowodują większej emisji spalin do atmosfery niż podobny sprzęt używany na gruntach wykorzystywanych rolniczo. Urządzenia te nie zanieczyszczają powietrza ponad dopuszczalne normy, a więc nie zachodzi potrzeba stosowania szczególnych przedsięwzięć w zakresie ograniczenia emisji lub ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem.

W trakcie eksploatacji złoża kruszywa naturalnego w zakładzie górniczym nie będą powstawać ścieki. Nie będzie również obiektów stanowiących źródło zanieczyszczeń wód podziemnych i powierzchniowych.

a) ilość i sposób odprowadzania ścieków socjalno – bytowych:

Na terenie zakładu górniczego nie przewiduje się lokalizacji tymczasowych pomieszczeń socjalno-biurowych. Nie przewiduje się powstawania ścieków socjalno-bytowych.

b) ilość i sposób odprowadzania ścieków technologicznych:

Nie przewiduje się powstawania ścieków technologicznych.

c) ilość i sposób odprowadzania wód opadowych z zanieczyszczonych powierzchni utwardzonych (parkingi, drogi, itp.):

Nie przewiduje się budowy utwardzonych powierzchni.

d) rodzaj, przewidywane ilości i sposób postępowania z odpadami (segregacja, gromadzenie w szczelnych pojemnikach):

Odpady komunalne będą zbierane do standardowych pojemników i wywożone okresowo na najbliższe wysypisko. Nie przewiduje się w granicach projektowanego przedsięwzięcia wytwarzania odpadów niebezpiecznych.

e) ilości i rodzaje zainstalowanych i planowanych urządzeń emitujących hałas, zanieczyszczenia powietrza, odpady, ścieki, pola elektromagnetyczne lub innych elementów powodujących uciążliwości (np. odory):

Eksploatacja będzie prowadzona tylko w warstwie suchej, z poziomu eksploatacyjnego zlokalizowanego poniżej poziomu terenu otaczającego. Przewiduje się eksploatację tylko w porze dziennej. Pracujący typowy sprzęt: koparka, ładowarka i spycharka, nie będzie źródłem ponadnormatywnego hałasu i nie będzie miała

negatywnego wpływu na środowisko w zakresie emisji hałasu. Inwestycja będzie spełniała wymagania określone w obowiązujących przepisach określających dopuszczalne poziomy hałas w środowisku.

Bardzo trudne jest określenie ewentualnych nieznaczących emisji pyłów pochodzących z samego wyrobiska, stanowiska nadkładu i samego załadunku. Żadne z dostępnych opracowań nie podaje precyzyjnych wskaźników emisji pyłu dla tego rodzaju źródeł emisji nieorganizowanej. Uwzględniając jednak to, że eksploatacja będzie prowadzona głównie poniżej powierzchni terenu (niewielka całkowita emisja pyłu) można stwierdzić, że wpływ tych pyłów na otaczające powietrze będzie nieznaczny i będzie się ograniczał jedynie do najbliższego sąsiedztwa składowisk nadkładu, tj. do terenu samego przedsięwzięcia.

f) Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Z uwagi na położenie, planowane przedsięwzięcie będzie miało charakter lokalny i nie zachodzi przypadek transgranicznego oddziaływania na środowisko.

8) Obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia.

Złoże BARCIK VI jest położone poza obszarami Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000 oraz poza obszarami objętymi prawną ochroną z tytułu ustawy z dnia 16.04.2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92 poz. 880). Najbliżej położony – Gostynińsko Gąbiński Obszar Chronionego Krajobrazu – znajduje się w odległości około 3 km na północny-zachód.

Wójt Gminy Sanniki

Gabriel Wieczorek